

udvalgsbehandling. Ønsker nogen at udtale sig om dette forslag? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Hvis ingen gør indsigelse mod forslaget om, at behandlingen af lovforslaget standses, og at det henvises til fornyet udvalgsbehandling, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Lovforslagets videre behandling stilles herfter i bero, og det går til fornyet behandling i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Tredje behandling af lovforslag nr. L 15: Forslag til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven).

Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt). (Fremsat 8/10 2003. Første behandling 21/10 2003. Betænkning 3/12 2003. Anden behandling 9/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, det er et udtryk for lovsjusk af værste skuffe, at Folketinget nu skal vedtage dette og det næste lovforslag, som er en rammelovgivning for miljøministeren til at implementere vandrammedirektivet.

Reelt har der ikke været nogen og da slet ikke ministeren, der under udvalgsbehandlingen har været i stand til at svare på, hvad forslaget reelt betyder for beskyttelsen af de danske vandforekomster. Den lovgivning, der skal sørge for, at rammerne bliver fyldt ud, er en naturbeskyttelseslov og en skovlov, som ikke engang er blevet fremsat for Folketinget endnu.

Kl. 11.15

Det vil sige, at vi sidder og vedtager en lov, der indeholder 19 bemyndigelser til miljøministeren, uden at ane, hvad det reelt kommer til at betyde i praksis, fordi det skal følges op af lov-

givning, der ikke engang er fremsat i dette Folketing, og så af vandmiljøplanforhandlingerne.

Det synes vi er meget, meget kritisabelt. Der mangler fuldstændigt konkrete miljømål i det her lovforslag, fordi ministeren også selv er bemyndiget til at fastsætte reglerne for, hvordan de skal fremsættes, hvorefter han selv fastlægger målene. Det er meget, meget bekymrende.

Alene det, at regeringen og Dansk Folkeparti under andenbehandlingen har stemt imod, at vi tager formålet fra de direktiver, vi her skal implementere, og sætter direkte ind i lovteksten, er for os et udtryk for, at der stort set intet ambitionsniveau er i den her lovgivning, ud over at lave en minimumsimplementering.

Så nu skal der stemmes om et lovforslag, selv om vi ikke har været i stand til overhovedet at få en tilkendegivelse af, hvilket ambitionsniveau man har, og hvilke konkrete mål man har. Det synes vi er meget, meget bekymrende, og derfor kan vi selvsagt ikke støtte det her lovforslag. Der er kun nogle rammer, der er ikke noget ambitiøst niveau, der er ikke nogle konkrete mål. Og det er jo nogle bekymringer, som vi deler med en del af de høringsberettigede.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Vi diskuterer jo helt tilbage under førstebehandling, at der her er tale om, at hvis man stemmer for det her lovforslag, så køber man katten i sækken. Man overdrager kontrollen med dansk miljøpolitik, dansk vandmiljø til ministeren og administrationen. Vi ved ikke, hvad ministeren vil bruge alle disse bemyndigelser til. Af selve lovforslaget kan vi kun udlæse nogle tynde og slappe målsætninger for vandmiljøet.

Jeg vil da tillade mig at nævne, at man f.eks. har en målsætning om, at forøgelser af forureningen af havet så vidt muligt skal undgås. Man skal så vidt muligt undgå at forurene havet. »Så vidt muligt« – det er sandelig en flot målsætning. Og så er der en masse muligheder for, at ministeren kan tage hensyn til virksomhedernes økonomiske interesser og alt muligt andet end miljøet.

Derfor er det en dybt bekymrende lov. Og det er en meget principiel lov, fordi man her flytter hele kontrollen med et centralt område i dansk politik, nemlig vandmiljøet, fra Folketinget og over i administrationen.